3 Aruác vóltunc Atya nélkűl,az
mi Anyáinc ollyanoc,mint az őz-
uegyec.
4 Az mi vizűnket árron ittuc,az
mi fáinkat pénzen vőttűc.
5 Az mi nyakunkon wralkodóc
miatt háboruſágot ſſenuedtűnc,
fáradoztunc és nem vólt nyugo-
dalmunc.
6 Ki nyuytottuc kezeinket az
Ægyptumbélieknec,*és az Aſsy-
riabélieknec, hogy kenyeret ad-
nánac.

*Az az, ſſolgaltunc az Ægyptombelieknec,és az Aſsyriabelieknec.

7 Az mi Atyainc vétkőztenec,
es nintſenec,mi pedig az ő álnok-
ſágokat hordozzuc.
8 Az ſſólgác wralkodtac mi ray-
tunc,nem vólt ki minket kezek-
ből meg ſſabaditaná.
9 Eeletűnknec veſſedelméuel
hozzuc vala bę kenyerűnket, à
puſſtában való fegyuer miatt.
10 Az mi bőreinc mint az ke-
mentze meg feketődtec, az nagy
ęhſég miatt.
11 Az Sionban az aſſſoni álleto-
kat nyomorgattác, és az ſſűzeket
Iudánac váróſiban.
12 Az feiedelmec azoknac ke-
zektől fel akaſſtattac, az véneket
nem bőtſűltéc.
13 Az fel zőrdűlt iffiakat az ma-
lomban fogtác, és à gyermekec
az rakás fánac terhe alatt el eſte-
nec.
14 Az vénec meg ſſűntenec az
kapuból, és az iffiac az ő éneklé-
ſektől.
15 Meg ſſűnt az mi ſſiuűnknec
őrőme, ſiralomra fordúlt az mi
őrőműnc.
16 El eſett az mi feiűnknec Co-
ronáia, Iay most nékűnc, mert
vétkeztűnc.
17 Azért ſſomorú vólt az mi
ſſiuűnc,ezekért meg homályoſo-
dott az mi ſſemﬁnc.
18 Az Sionnac hegyeárt,miuel-
hogy el puſſtúlt,ýgy annira hogy
rókác lakiác azt.
19 Te Wram őrőcké meg ma-
radtſſ,az te űlő ſſęked őrőcké al-
landó.
20 Miért feletkezel el őrőcké
mi rólunc? El hadſſé minket ſoc
ideiglen?
21 Tęrits meg Wram minket
te hozzád,és meg tęrűnc, ępits
fel az mi napiainkat, mint (vala)
az régi idókben.
22 De mindeneſtől meg vetettéſſ
minket, felőtte igen meg hara-
gudtál mi reánc.

¶ Ieremiás ſiralmánac vege.

Sikasa.

B A R V C H. Apocrifus.

Minec vtanna az Sidoknac egy réſze Babyloniaba vitetett vólna az Iechonias királlyal. Az Baruch Prophétais oda ménuén hozzáioc ſzabad akarattya ſzerint,az fogſágba vitetett Sidóckal tanátskozic, kic Ieruſalembe áldozatra való penzt kůlduén,irnac leuelet az marat dec Sidoknac Iudeaba az ö bűniknec iſmereti és meg vallása felől,

az ő meg téréſec felöl,és az Iſtennec az meg térökhöz való kegyelmes igeretiröl. Vegezetre az Ieremias leueletis meg iria Baruch,melly et irt vólt à ſzamkiuetett Sidóknac, mellyben őket à báluanyoc ellen,èz báluány imádás ellen erőſiti.

I. Reſz.

Az Baruch Babyloniaban ir egy kőnyuet, mellyet el oluas az Iechonias kiraly élőtt, főfő nepec előtt, és az kőſſeg előtt. Kűldenec penzt Ieruſálembe aldozatokra és az templom edéninec helyere allataſára. Az konyuetis elkűldi Baruch,hogy azt az innepeken oluaſſac, es tanittya őket abban az ő bűnöknec iſmeretire,es annac meg vallaſára,

1 EZEC à Kőnywnec beſzédi,mellyeket irott Babyloniában Baruch Neriáſnac fia, melly Neriás,Maaſiáſnac fia vala,ki Sedechiáſnac fia vala,ki Haſibiáſnac fia vala, ki Helciáſnac fia vala.

2 Őtődic eſztendőben, hetedic napon, azon időben, melyben meg vették az Chaldęuſoc Ieruſálemet,és tűzzel meg égeték.

3 Ennec azért ez kőnywnec beſzédit el oluaſa Baruch,Iechoniáſnac az Ioacim Iuda királlya fiánac,és az egéſz kőſſégnec hallásá-ra,kic à kőnywnec hallására őſzue gyűltec vala.

4 Az főfő népeknec, à királyoc fiainac, az véneknec, és az egéſz kőſſégnec hallásáza, kitſinytől fogua nagyig,kic Babyloniában lakoznac vala az Sud vize mellett.

5 Kic ſirnac vala, és bőytőlnec vala,és imádkoznac vala az Iſten előtt.

6 Es ſzedénec pénzt egymáſon, kinec kinec az ő érteke ſzerint.

7 (Mellyet kűldénec Ieruſálembe az Ioacim Papnac Helciás fiánac,ki Sallom fia vala, és az Papoknac, és az tőb kőſſégnec, kic Ieruſálembe ő vęle egyetembe találtatánac.

8 Az Iudęanac főldébe,az Siuan hónac tizedic napián, hogy az à Pap helyére állatna az Wr házánac edénit, mellyec à templomból ki vitettettec vala, az ezűſt edényeket,mellyeket meg tſinaltata Sedechiás Iudęanac királlya, az Ioſias fia.

9 Minec vtánna Nabugodonozor az Babyloniai király el viuén Iechoniaſt Ieruſálemből, az Wrackal és à hatalmaſockal meg kőtőzue,az kőſſégetis el vitte vólna Babyloniába.)

10 Es ezt izenéc:Imé pénzt kűldőttűnc tinéktec,mellyel vegyetec áldozatokat az mi bűneinknec meg tiſztulásáért, és temiént ſzaiándékot ſzerezzetec,és áldozzatoc à mi Wrunknac Iſtenűnknec óltáránál.

11 Es imádkozzatoc az Nabugodonozornac az Babyloniai királnac életeiért,és az ő fiánac Bóldiſárnac életeiért,hogy az ő napioc az főldőn, időuel el ériéc az egnec napiait.ª

ª: At az Hóg ſoc. eſztendeig ellyenec

12 Es ád minekűnc az Wr erőſſéget,és

get, és az mi ſiiueinket meg vilá-
gosittya, és élűnc à Nabugodono
zornac az Babyloniai királnac
árnyéka alatt, és az ő fiánac Ból-
diſárnac árnyéka alatt, és ſiolgá-
lunc nékiec ſoc napig, és kegyel-
met nyerűnc náloc.

13 Annac vtánna mi érettűnkis
à mi Wrunknac Iſtenűnknec i-
mádkozzatoc, miuelhogy vétkez
tűnc az mi Wrunknac Iſtenűnk-
nec, męg ez ideigis el nem for-
dúlt mi rólunc az ő boſiſiu állása
és haragia.

14 Annac felőtte oluaſſátoc el ezt
ez könyuet, mellyet néktec kűl-
dőttűnc, hogy az innep napokon
az Wrnac házában el oluaſſátoc.

b: Bűnről va lo vallás tételnec formaia. 15 b És azt mondgyátoc: Az mi
Wrunknac Iſtenűnknec adaſſéc
igaſſág: nékűnc pedig ſiégyen val
lás, à mint most az Sidón vagyon
és à Ieruſálemnec lakoſin.

16 Az mi királinkon, főfő Wra-
kon, az Papokon, az Prophétá-
kon, és az mi Atyáinkon.

17 Mert vétkeztűnc az Wr előtt
és néki nem hittűnc.

18 Sem az ő ſiauát nem hallot-
tuc hogy az ő parantſolatiban
járnánc, mellyeket niluán nékűnc
ki adott vala.

19 Az naptól fogua mellyen az
Wr az mi Atyáinkat ki hozta
vala Ægyptomnac földéből, ez
napiglan ellene támadtunc à mi
Wrunknac Iſtenűnknec, és az ő
ſiauát ſemminec bötſűitűc.

Deut. 28. 20 És ióllehet ſiállottanac mi
reánc ez veſiedelmec, és az átoc
mellyet az Wr Moſes által az ő
ſiólgaia által meg mondott vala
az időben mellyben à mi Atyáin
kat ki hozta Ægyptomnac földé-
ből, hogy az téijel és mézzel fo-
lyó földet nékűnc adná, mikép-
pen mais nyiluan vagyon.

21 Mind az által męgis nem hal-
lottuc az mi Wrunknac Iſte-
nűnknec ſiauát, mind azokban
mellyeket az Prophétac meg
mondottác, kiket kűldőtt mi hoz
zánc.

22 Hanem kiki mind az ő ſiiué-
nec gonoſi gondolattyát kőuette.
hog idegen Iſteneket kőuetnénc,
és az mi Wrunknac Iſtenűnknec
ſiemei előtt gonoſſágokat tsele-
kednénc.

II. Reſz.

Vallást tėſnec arrol hogy az ő bűnökért méltán ſenuednec à bűntetést, Igéri az Iſten nékic hogy őket meg ſabadittya az fogſagbol, és örőcké valo kőuetſeget ſerez vęlec.

1 AZokaért bęis töltötte az
Wr az ő ſiauát, mellyet
mi ellenűnc, és az mi biráinc el-
len kic itéltéc az Izraelt, annac
felőtte az mi királinc és főfő W-
rainc ellen, Touábba minden Iz-
raelitác és Iuda nemzetſégi ellen
ſiólott.

2 Hogy mi reánc nagy nyomo- Deut. 28.
rúságokat botſátana, minemőiec
ſemmi orſiágban az ęg alatt ſoha
nem lőttenec, az minémőiec lőt-
tenec Ieruſálemben, à ſierint à
mint az Moſes tőruényében meg
vagyon írua.

3 Hogy az ő fioknac és leányok-
nac húſokat ennéc némellyec à
mi emberinc kőzzűl.

4 Es adta őket minden orßágok
nac kezébe és rabſágába kic kör-
nyűlűnc vadnac, az ßidalomnac
rutſágára, és puſztulásra minden
nemzetſégec között kic környű-
lűnc vadnac, kic közzé el ßéllhet-
te őket az Wr.
5 Eképpen meg aláztattac nem
fel magaßtaltattac: Mert vétköz-
tűnc à mi Wrunknac Iſtenűnk-
nec, hogy az ő ßauát nē halgattuc
6 Az mi Wrunknac Iſtenűnk-
nec igaſſág adaſſéc, Minékűnc pe
dig gyalázat, Minémő moſtan
nyiluan vagyon.
7 Az melly nyomoruſágockal
minket az Wr fenyegetett, mind
azoc bé töltenec raytunc.
8 Mind az által nem könyörgöt
tűnc az Wrnac, hogy kiki mind
az ő ßiuénec gonoß gondolattyá
tól el táuoznéc.
9 Es azért vigyázott az WR
mind ez háboruknac reánc való
botſátáſában, mellyeket reánc ho
zott: Mert igaz az WR minden
tſelekedetiben, kic felől nékűnc
parantſolatokat adott.
10 Az ő ßauát ſem halgattuc, hog
az ő parantſolatibā iárnánc, mel-
lyeket minékűnc elönkben adott.
11 Es moſt Izraelnec Wra Iſtene,
ki az te népedet ki hoztad Ægy-
ptomnac földéből hatalmas kéz-
zel, ieleckel es tſodáckal, nagy ha-
talommal és nagy erőuel, es te
magadnac hírt neuet ßerzettél,
minémő moſtis nyiluán vagyon.
12 Mi bizonyára, mi Wrunc I-
ſtenűnc, vétköztűnc, és hamiſſan
tſelekedtűnc, és minden te itéle-
tidben gonoßúl forgódtunc.
13 De az te haragod fordúllyon
el rólunc, mert keueſen marad-
tunc az pogányoc között, kic kö-
ziben ki űztél.
14 Hald meg Wram az mi imád
ſágunkat és kérésűnket, és te ma-
gadért ßabadits meg minket, és
ßerezz nékűnc kegyelmet azok-
nál, kic minket hazánkból ki hoz-
tanac.
15 Hogy ez egéß föld meg eſmé-
rien tégedet mi Wrunknac Iſte-
nűnknec lenni, és hogy az te ne-
uedről neueztetett az Izrael, és
az ő nemzetſége.
16 Tekints reánc Wram az te
Sanctuariomodnac házából, és
figyelmezzél reánc, hayts le az te
fűledet, és halgaſs meg.
17 Niſd fel Wram az te ſzemei- Pſal. 113.
der, mert nem az meg hóltac, kic
vadnac à föld alatt, kiknec teſtek-
ből el vétettetett az Lélec, tulay-
donitanac az Wrnac igaſſágnac
ditſéretét és tißteſſéget.
18 Hanem az nyomoruſágnac és
gyalázatnac nagyſága miatt bán-
kodó lélec, és à meg fogyátkozot
ßemec, és az éhező Lélec, tulay-
doneit Wram tenéked ditſőſſé-
get és igaſſágot:
19 Mert nem az mi Atyáinknac
ió tſelekedetiben, ſem az mi kirá
linknac ió tſelekedetiben bizuā,
könyörgűnc Wram te néked.
20 Hanem miért hogy az te ha-
ragodat és boßßú állásodat bo-
tſáttad mi reánc, az miképpen az
te ßólgaid által Prophétác által
ßólottál vala.
21 Monduán: Aßt mondgya az
Wr:

Wr, haytſátoc meg az ti hátai- Ierem. 29.
tokat és ſiólgálljatoc à Babyloniai
királnac, és meg maradtoc à föl-
dön mellyet à ti atyátoknac adtã.
22 Ha az Wrnac ſauát nem a-
kariátoc hallani, hogy ſiólgálná-
toc az Babyloniai királnac, azt tſe
lekedem hogy Iuda városiból és
Ieruſálembõl,
23 El véteſſéc az õrõm és az vi-
gaſág, à võ legénnec és à meny-
aſſonnac ſiaua, és az egéſi fõld el
puſiticaſſéc lakozó nékül.
24 Mi pedig nem halgattuc az
te ſiódathogy ſiólgalnánc à Baby
loniai királnac: Azért valóba
meg ielentetted à te ſiauaidat,
mellyeket à te ſiólgaid által az
Prophetac által ſioltál vala, tudni
illic hogy az királyoknac és à mi
Atyáinknac tſonttyoc helyekbõl
máſouá vitetnénec.
25 Imé azon tſontoc az napnac
melegſégére, és az éttzakánac hi-
degſégére ki haitatuán feküünec,
és azoc keſerues faydalommal,
éhſéggel, fegyuerrel, és ſiám ki ve
téſſel hóltanac meg.
26 Az te házadat pedig melly-
ben neuedet ſegitſégre hijtác, olly
állapatra iutattad, minemõt ez
nap meg mutat, az Izrael és az Iu
da házánac gonoſſágáért.
27 Es te mi Wrunc Iſtenünc az
te ió vóltod és irgalmaſſágod ſie-
rint cſelekedtél mi velünc.
Leuit. 26. Deut. 28. 28 Miképpen Moſes által az te
ſiólgád által tanubizonſágot tet-
tél az napon, mellyen parantſól-
tad az te töruényedet az Izrael
fiai elõtt meg irni.
19 Monduán: Ha az én ſiómat
nẽ hallandgyátoc, ẽ népnec ſokſã
ga, melly mint à ray méh zõng, à
pogánjoc kõzõttigen meg keueſe
dic, kic kõzizé én titeket ki vetlec.
30 Mert tudom hogy engemet
nem halgatnac: mert kemény
nyakú nép, hanem az õ rabſágá-
nac földében eſiébe véſii magat.
31 Es ackor meg eſméric hogy én
vagyoc az õ Wroc Iſtenec: és a-
doc nékic ſiiuet, hogy értſenec, és
füleket hogy hallyanac.
32 Es ditsérnec engemet, és az
én neuemrõl meg emlekeznec.
33 Es amaz õ engedetlen há-
tokat le téſiic, és az õ gonoſſágo-
kat el hadgyác, mikoron meg em
lekeznec az õ attyoknac vtairól,
kic vétkeztenec az Wrnac.
34 Es viſiſia hozom õket à föld-
re, mellyet hitemmel igértem
az õ attyoknac, Abrahamnac, I-
ſáchnac, és Iácóbnac, hogy el ve-
gyéc azt, Annac felõtte õket meg
ſokaſitom, meg ſem keuesednec.
36 Es ſierzec õ velec õrõcké va-
ló frigyet, hogy Iſtenec legyec õ
nékiec, õc viſſonteg nékem legye
nec népeim, többé az Izraelnec
népét az földrõl, mellyet nékic
adtam, ki nem vetem.

III. Réſz.

Kõnyõrõg megis az nép az õ ſiabaduláſáért. Aianlya Baruch az népnec az bölteſéget, és meg mutattya nékiec hogy annac meg vetéſeiért eſtec enni ſoc nyomoruſágba.

1 WRam Izraelnec hatalmas
Iſtene, az nyomoruſág-
ban léuõ lélec kiált te hozzád.
2 Hald meg Wram és kõnyõ-
rülly mi raytunc, mert irgalmas
vagy: Azt mondom hogy légy ke

gyelmes nékünc, mert vétkez-
tünc ellened.
3 Mert te öröcké meg maradsʒ:
Mi pedig öröcké el vesʒünc.
4 Wram Izraelnec hatalmas I-
ſtene, hald meg kérlec az meg
hólt[a] Izraelnec könyörgéſét, és
az te ellened vétkezett fiaknac,
kic az ö Wroknac Iſteneknec ſʒa
uát nem halgattác, mellyért ſʒál-
lottác mi reánc ez nyaualyác.
5 Az mi Atyainknac álnokſágok
ról meg ne emlekezzél, hanem
emlekezzél meg hatalmaſſágod-
ról és az te neuedröl ez idöben.
6 Mert te vagy az mi Wrunc Iſte
nünc, és ditſérünc tegedet Wrã.
7 Mert azért verötted á mi ſʒi-
ueinkbe à te félelmedet, hogy à te
neuedet ſegitségre hijuc, és tége-
det ã mi ſʒám ki vetéſünkben di-
tſériünc, vgymint kic az mi atya-
inknac kic te elötted vétköztenec
minden gonoſſágokról meg em-
lekeztünc.
8 Imé mi moſt az mi ſʒám ki ve
téſünkben ſʒidalomban vagyunc,
átokban és nagy adó fizetésben,
az mi Atyainknac minden álnok
ſágoc ſʒerint, kic az mi Wrunk-
tól Iſtenünktöl el ſʒakadtanac.
9 Hald meg Izrael az életnec
parantſolatit, és az böltſeségnec
meg iſméretire haytſad füleidet.
10 Mi dolog Izrael hogy ellen-
ſégnec földén lakol?
11 Az idegen földen meg ag-
gottál az hóltackal meg förtöſʒ-
tettél, és azoc közzé ſʒámláltattál
kic az földnec gyomrábã vadnac
12 Az böltſeségnec kút feiét el
hattad.

a: Az az: Kic az nagy nyomoruſágnac miatta haſonlatoſoc az halottakhoz.

13 Mert ha az Iſtennec vtán ma-
radtál vólna meg, öröcké való be
keségben élhettel vólna.
14 Tanóld meg hól légyen az
eſʒeſſég, hól az erö, hól légyen az
ęrtelem: Hogy egyetembe meg
tudgyad hól légyen az hoſʒſʒu é-
let, és ö maga az ęlet, és az ſʒemek
nec világoſſága, és az békeség.
15 Ki találta meg annac helyét,
auagy az ö tárházában ki ment
valaha bę?
16 Hól vadnac à Pogányoc feie-
delmi, és azoc kic à földnec okta-
lan állatin wralkodnac?
17 Kic az ęgnec madaraiból ia-
tekokat és tſúfságokat tſinálnac,
kic el röytic ezüſtöket és aranyo-
kat, mellyben az emberec biznac,
ſem annac kereſetinec véget nem
vetnec.
18 Mert az ezüſtnec és az pénz-
nec veröi, kic azokat olly nagy
ſʒorgalmatoſſággal tſinállyác,
melly meg ſem gondoltathatic.
19 Immáran el múltanac és alá
ſʒállottanac az földbe, és egyebec
azoknac helyekbe ſʒállottanac.
20 Iffiuságokban láttác az vilá-
goſſágot, és laktanac ez földön:
Az tudománnac pedig vtát meg
nem tudtác.
21 Nem értettéc az ö öſuénit, ſem
az ö fioc azt meg nẽ tapaſʒtaltác,
meſʒſʒe táuoztac töle.
22 Sem pedig az Chanaannac föl
dében nem hallattatott, ſem The-
manba nem láttatot.
23 Sem az Agarnac fiai kereſuén
az földön az eſʒeſſéget, ſem à Me-
dannac, ſem Themánac keresk ö-
döi, ſem

kődői, ſem az példa beſédeknec
magyarázói, ſem az tőb eſieſſég-
nec kereſői, meg nem éſmérték az
bőltſeſégnec vtát, ſem az ő vtairól
meg nem emlekeztec.
24 Oh Izrael melly tágas az wrnac
háza, melly ſiéles az ő lakó helye.
25 Az hely nagy és véghetetlen,
magas és mérhetetlen.
26 Vóltanac ott Oriáſoc, kic elei-
től fogua hireſec vóltac, kiknec
nagy teſtec vólt, és az hadakozáſ-
ban bőlczec vóltanac.
27 Mind az által az wr őket nē vá
laſitotta, ſem à tudomáſnac vtát
nékic nē adta, azért el veſitenec,
28 Mert eſiec nem vólt, az ő eſi-
telenſégeckel veſitenec el.
29 Kitſoda ment az ęgben és ke-
reſte az bőltſeſéget, auagy azt alá
hozta az főlyhőkből.
30 Ki ment által az tengeren, és
kiczoda találta meg az bőlczeſé-
get, hogy onnét azt hozna inkáb
hogy ſem tiſita aranyat.
31 Senki nincz ki tudgya annac
vtát, ſem pedig ki elméiébe fog-
hatná az ő őſuénit.
32 A kinél niluán vadnac minde-
nec à tudhattya azt, és az ő értel-
méuel meg talállya azt, à ki à fől-
det őrőcké meg erőſsitőtte és bę
tőltőtte azt négy lábú állatockal.
33 Ki mikoron ki botſáttya az vi-
lágoſſágot, ki iő az, mikoron viſſ-
ſia hija vgyan azont, rőttegéſſel
enged néki.
34 A tſillagoc az ő álláſokban vi-
lágoskodtác, és őruendęztec.
35 Mihelt ſiólitotta őket, azt mon
dottác: Ielen vagyunc, és őrőmel
vilagoskodtac az ő terētőiőknec.
36 Ez az mi Iſtenűnc, és ninczen
hozzá haſonló ſenki.
37 Ő találta à bőlczeſégnec min-
den vtát, és azt az ő ſiólgáiánac
Iácóbnac, és Izraelnec az ő ſierel-
méſénec adta.
38 Es aňac vtánna láttatott ez fől
dőn, és az emberec kőzőtt forgott

IIII. *Réſi.*

Meg iria az Iſten tőruényenec meg tártóinac iutalmokat, és annac meg vtáloinac bűnte téſeket. vigaſtallya az rab ſidókat, Meg iria Ieruſálemnec panaſolkodáſat, és azt vigaſtallya.

1 EZ az Iſten parantſolatinac
kőnyue, és az őrőcké meg
maradandó tőruény, valakic azt
meg fogadgyác, az életre meňec,
kic pedig el hadgyác azt, meg hal
nac.
2 Tęry meg Iácob, és ragadd
meg azt, és az ő világoſſágánac
fényeſſégénél iáry.
3 Az te diczőſſégedet ne add
máſnac, ſem az te haſinaidat, az
idegen nemzetſégnec.
4 Bódogoc vagyunc ó Izrael,
mert à mellyec az Iſtennec tettzet
tenec, nékűnc meg ielentettec,
5 Légy bátorſágos ô én népem,
Izraelnec maradéka.
6 Nem azért adattátoc el, hoģ el
veſiſietec, de miuel hogy az Wrat
à haragra inditottátoc, azért adat-
tattátoc az ellēſégnec hatalmába.
7 Mert haragra gerieſ tettétec azt
ki teremtett titeket, áldozuán az
őrdőgőknec, és nem az Iſtennec.
8 El feletkeztetec arról, ki tite-
ket ſiűlt, az őrőcké való Iſtenről,
és az Ieruſálemet, ki titeket fel

tartott, keserűséggel illettétec.
9 Mert látta az Istentől reátoc
siállott bosſiú álláſt, és ezt mon-
dotta: hallyátoc meg Sionnac
siomſiédſági, nagy siralmat ho-
zott az Isten én reám.
10 Mert láttam az én fiaimnac,
és leánimnac rabſágát, mellybe
őket az Őröcké való vetette.
11 Mert az kiket örömmel fel
tartottam, azokat siralommal el
botſátottam.
12 Senki ne őrüllyön én raytam
özuegyen, és ki sokaktól el ha-
gyattattam, Mert el puſztúltam
az én gyermekimnec vétkeiért,
kic az Istennec törvényétől el ha-
nyatlottanac.
13 Az ő itéletit pedig meg nem eſ-
mértéc, sem az ő paranczolatinac
vtain nem iártanac, sem az ő igaſ-
ſágánac ösuénin nem állottanac.
14 Sionnac siomſiédi iöijetec én
hozzám, és emlekezzetec meg az
én fiaimnac és leánimnac fogſá-
gokról, mellybe az Őröcké való
őket vetötte.
15 Mert meſiſiül való nemzetſé-
get hozott ő reáioc, siemtelen és
parazt nemzetséget.
16 Olly embereket, kic az vé-
neket sem bötsüllettéc, sem az
gyermekeken nem könyörültenec
kic az özuegjeknec siereImes gyer
mekit el vittéc, és az egyedül va-
lót leánitól meg foſitottác.
17 En pedig mi ſegitſéggel lehe-
tec ti néktec.
18 Mert az ki reátoc és nyomo-
ruſágokat hozta, azon titeket az ti
ellenſégtec kezéből meg siabadit.
19 Mennyetec el fiaim, men-
nyetec el, mert én egyedül el ha-
gyattattam.
20 Le vetettem pedig az bé-
keſégnec ruháiát, az én könyörgé
ſemnec gyáſi ruháiát vöttem fel,
hogy az én életemben az Őröcké
valóhoz kiáltſac.
21 Ió hitben legyetec fiaim, és ki-
áltſatoc az ti Istentekhöz ki tite-
ket à ti ellenſégteknec wralkodá
ſából és kezéből iöuendöben
meg siabadit.
22 Mert én immár az Őröcké
való Istentől reménlem az ti meg
siabaduláſtokat, és öröm adatott
nékem az Szenttül, az irgalmaſ-
ſágért, melly az öröcké való meg
Szabaditónktól rövid idön ti nék-
tec meg adattatic.
23 Mert titeket ióllehet ki botſát
talac siralommal, de titeket az I-
sten nékem öröcké való öröm-
mel és vigaſággal meg ád.
24 Mert miképpen Sionnac siom
siédi most láttác az te rabſágodat,
azonképpen rövid nap meg lát-
tyác az Istentől meg adattatott
siabaduláſtokat, melly nagy di-
tsöſſéggel, és öröcké való fényeſ-
ſéggel adattatic meg ti néktec.
25 Fiaim békeſéggel sienuedgyé
tec az Istentől reátoc botſáttatott
bosſiu álláſt: ióllehet tégedet há-
borgatott az te ellenſéged, de te
hamar meg látod annac vesiedel-
mét, és az ő nyakat tapoduán, tsu-
folod ötet.
26 Az én keduekre neueltetett
fiaim, az darabos vtakra mente-
nec, mint az el ragadozott
nyáy, az ellenſégtől el vitettec.
27 Biz-

27 Bizzatoc fiaim, és az Isten-
hőz kiáltſatoc, mert azki titeket
ez állapatban hozott, vgyan azon
megis emlekezic rólatoc.

28 Mert miképpen hogy arra
haylott ſiíuetec, hogy az Istentől
el ſzakadnátoc, azonképpen ő hoz
zá tęruén, tíz ſzerrel inkáb őtet
kereſſétec.

29 Mert à ki ez nyomoruſágo-
kat ti reátoc botſátta, vgyan azon
őrőcké való őrőmet az ti meg
ſzabaduláſtockal egyetemben ád.

30 Ió reménſégben légy Ieru-
ſálem: Mert azki el neuezett té-
gedet, meg vigaſital tégedet.

31 Nyomorúlt emberec azoc, kic
téged győtrőttec, és az kic az te
eleteden őrűltenec.

32 Nyomorúlt, és bódogtalan
városoc, kiknec az te fiaid ſzolgál
tanac, nyomorúlt az, ki az te fiai-
dat el vőtte.

33 Mert miképpen az te romlá-
ſodon őrűlt, és az te eſeteden őr-
uendezett: azonképpen az ő puſz-
taſágában bánkodic.

34 Es az ő őruendező ſokaſágát
el veſzem, és az ő kérkedéſit ſira-
lomra fordítom.

35 Mert az őrőcké való Istentől
ő reá'a ſoc ideiglen való tűz bo-
tſáttatic, és ſoc ideig lakoztatic
az őrdőgőktűl.

36 Ieruſálem tekincz napkelet
felé, és nézd meg az világoſſágot
ki az Istentől te reád kőuetkőzic.

37 Imé à te fiaid, kiket el botſáttál
vala, napkelettől fogua nap nyuga
tiglan elő iőnec őſzue gyűytetuén
à ſzent Istennec igéie által, őruen-
dőzuén az Istennec diczőſſégén.

V. *Rész.*

Indítya Baruch Ieruſálemet őrőmre az ő fiainac az fogſágból való viſſza iőuetelekért.

1 VEſd le à ſiralomnac és à te
győtrelmednec ruháiát ó
Ieruſálem, és őltőzzél fel az di-
tſőſſégnec ékeſſégében, mellyet
néked őrőcké ád az Isten.

2 Vedd reád az Istentől néked a-
dattatott igaſſágnac ketſzeres ru-
háiát, vedd feiedben az tizteſſég
nec biretromát, mellyell az őrőc-
ké való Isten tegédet meg akart
ékeſiteni.

3 Mert az Isten az te fényeſſége
det, mind az egéſz ęg alatt való
nemzetſégnec meg mutattya.

4 Mert neueztetel Istentől őrőc-
ké való igaſſágnac békeſégénec, és
Isteni tiſztelet nec ditſőſſégénec.

5 Serkeny fel Ieruſálem, és álly
magas helyen, tekints napkelet fe
lé, és láſd meg Isten igeiéuel őſzue
gyűytőtt fiaidat napkelettől fog-
ua nap nyugatiglan, kic az Szent-
nec neuet ditſéric.

6 Mert gyalog mentec ki te belő
led azoc kiket az ellenſég el vitt:
az Isten pedig őket ditſőſéggel és
méltoſággal fel magaſitaluán,
mint király fiakat viſzſza hozza te
hozzád.

7 Mert el rendelte az Isten hogy
az hegyeket és kőſziklákat le ron-
tſa, és az vőlgyeket meg egyeneſi-
tſe, hogy az Izraelnec bátorſágos
úta légyen, nagy ditſőſéggel.

8 Az erdőc és az ió illató fákis
az Izraelnec árnyékot tartanac,
az Isten paranczolattyából.

9 Mert az Isten Izraelt viſzſza
hozza őrőmmel, az ő diczőſſégé-

nec

nec világosságában, az Irgalamasságnac és az igasságnac általa, melly ő tőle vagyon.

VI. Rész.

Az leuélnec mássa, mellyet Ieremiás küldötte az Babyloniaibéli királtól Babyloniába viendő sidoknac, hogy abban tudtokra adná nékic az Istennec parancziolattyát, mellyet ő tőle vött vala.

1 AZ bűnökért, mellyeket Isten ellen czelekedétec, fogua vitettec el BabyloniábaNabugodonozortól az Babyloniái királtól.

2 Azért bę ménuénBabylonban soc esitendeig lésztec ott, és soc ideig, tudni illic, hetedic nemzetségig: az vtán pedig békeséggel onnat titeket ki hozlac.

3 Es ackor meg láttyátoc az arany, ezüst, és fa Isteneket, kic viseltetnec az vállakon, kic rötteg-tetic az pogányokat.

4 Meg lássátoc azért, hogy magatokat ne siabiátoc az idegen pogányoknac erkölcsökhöz, és siokasokhoz, és az ő Isteneknec félelmétől meg ne röttennyetec.

5 Mikoron láttyátoc az sokaságot, hogy elől és vtól imádgyác azokat, à ti siiuetekben azt mondgyátoc: Téged kell Wram imádni.

6 Mert az én Angyalom veletec vagyon ki az ti lelketeket óltalmazza.

7 Mert azoknac fáioc az ális mestertől ékesitetett meg, a és az arannyal és ezüstuel meg buritatott képec, hijában valóc, nem tudnac siólni.

a Nemellyec így fordittyác Azoknac nyelvec az alt estul czináltatott.

8 Mint az el adó siűz leánt, ki az ékességet kéuánnya, vgy aranyazzác azokat.

9 Es kosiorúkat czinálnac, mellyeket az ő Isteneknec feiekben tésinec: történic pedig néha, hogy az papoc el fosituán az ő Isteneктől az aranyat, az ő tulaydon hasinokra költic el.

10 Auagy az házoknál való kuruakra költic: ismég az ezüst, arany, és fa Isteneket mint embert ruhában fel öltöztetic.

11 Ezec pedig sem az rosdától; sem az mollytól meg nem óltalmazhattyác magokat.

12 Iollehet bársonban öltöztesséc őket, és tisitogassác az portól ki à házban fel támaduán reáioc siáll.

13 Páltzáis vagyon kezében, mint egy orsiág királlyánac, maga meg mem öli az ő ellene vétkezett embert.

14 Annac felötte fegyuert, és siekertzét visel az ő kezében, ki mind az által az hadtól és latroktúl magát meg nem óltalmazhattya, mellyekből könnyen meg tettzic hogy azoc nem Istenec.

15 Ne féllyetec azért tűlöc: mert miképpen az el törettetett edény haszontalan az embernec, ollyan ezeknec Istenec.

16 Mikor az házakban helhesitetnec, azoknac siemec bę telic porral, melly az bę iöuőknec lábok-tól támad.

17 Es mint az ki az királt meg sérti, auagy az ki fő vételre ki vitetic, erős őrizet alatt vagyon: azonképpen az papoc azoknac házokat, aytockal, zárockal, és re-

tezec-

tęzeckel meg erősſitic, hogy az latroktól meg ne foſtaſsanac.

18 Szőuetnekeket gyuytanac né kic, és męg többet, hogy ſem mint magoknac, mellyeknec égyikét ſem láttyác, miuel hogy ollyanoc az házban mint egy gerendác.

19 Azoknac pedig belső réſiec, azt mondgyátoc hogy az földből való férgektől meg eméſztetic, kiktől ruháiockal egyetemben meg étetnec, és nem érzic.

20 Ortzáioc meg feketődic az házban támadott füſttől.

21 Az ő teſtec és feiec felőtt az baglyoc, fetskéc, és egyęb madarac röpőſnec, azonképpen à matſkákis:

22 Honnan meg iſmérhetitec hogy nem Iſtenec, ne féllyetec azért tőlőc.

23 Soha az arántól, kiuel meg ékeſitettenec, nem fénlenec, hanem ha ſzüntelen tiſztogattyác, mikor czináltatnánac ackor ſem vóit érzékenſég bennec.

24 Nagy árron vőttéc őket, kikben ſemmi lélec ninczen.

25 Ninczen láboc, az emberek nec vállokon viſeltetnec, az ő magoc gyaláżattyátt mutogatuán az embereknec: az kic őket tiſztetelikis meg ſzégyenülnec.

26 Mert ha valamellyic el eſic, fel nem kelhet, ha egyeneſſen állattyais, meg nem mozdúl ő magatól, ha le haiól, fel nem egyeneſitheti magát: hanem mint az meg hóltakhoz kęzzel nyúlnac.

27 Az ő áldozatokat pedig el aduán az papoc, gonoſzúl élnec vęle: Azonképpen az aſzſzony népec abból valamit el röytuén, és meg tartuán az tárházban, ſem mit belőle az ſzegénnec és az ſzükölködőnec nem adnac.

28 Végezetre az ő áldozattyokát az gyermec ſzülő, és az hauas aſzſzoni állat meg illeti. Azért holott ezekből érttec hogy nem Iſtenec, ne féllyetec tülőc.

29 Mert honnan hiuattatnac Iſteneknec? azérté hogy az aſzſzoni népec, az ezüſt, arany, és fa Iſteneknec aiándékokat adnac?

30 Az papoknac pedig ſzakadozott ruháioc vagyon, és feieket, ſzakállokat meg nîretuén azoknac házokban ülnec, kiknec feiec mezitelen.

31 Az ő Iſtenec előtt pedig nagy kiáltáſſal orditanac, mint az meg hólt embernec toriában.

32 Az Papoc az ő ruháioktól meg foztryác őket, és az feleſégekre, gyermekekre ruházzác.

33 Ha pedig valaki vagy iót, vagy gonoſzt téſzen vęlec, meg nem fizethetic: ſem királt nem tehetnec, auagy ki nem vethetic az orſzágból.

34 Senkinec gazdagſágot, ſem pénzt nem adhatnac. Ha valaki fogadáſt téſzen nékic, ſ-meg nem teillyeſithetic, ſoha tőle meg nem kéuánnyác.

35 Az embert haláltól meg nem menthetic, ſem az hatalmasbtól az erőtlent.

36 Az vaknac látáſt nem adhtanac, ſem az nyomoruſágban léuôt meg nem ſegithetic.

37 Az ôzuegyen nem kônyôrûlhetnec, ſem az áruáual iól nem tehetnec.

38 Az hegyekben vágatott kôuekhôz haſonlatoſoc, az meg aranyazott és meg ezûſtôzôtt fa báluányoc, az kic azokat tiſztelic meg ſzégyenûlnec.

39 Azért mimódon tarthattyác azokat Iſteneknec, auagy mimódon neueztethetnec azoknac.

40 Męg az Chaldęuſokis gyalázatot téſznec azokon, mert ha láttyác, hogy nem ſzólhat az néma, az Belhôz mennec, és keuánnyác hogy ſzóllyon.

41 Mincha érzékenſége vólna annac, ezeket holott ęſzekben veſzic ôk, mind az által el nem hagyhattyác, holott ô magoknakis ninczen értelmec.

42 b Az aſzſzony népekis kôtelec kel bę ôuedezuén magokat az vtakon ûlnec, kic azoknac korpaióckal áldoztác (az báluányoknac.)

b: Azt akaria mondani hogy az tiztatalan aßßoni [...]llatoc kic az [...]nyok- [...]oznac, [...]rked [...]l [...]ßol [...]tért de- [...]e [...]bál [...]gy [...] fér [...]ed. [...]ez meg [...]peplôßitené ô- ket.

43 Es mikoron valamelly kôzzûlôc az vton iárótol meg ſzeplôſitetic, az máſiknac ſzemére hánnya, hogy nem ſzerettec azt vgy mint ôtet, és annac kôtele el nem ſzakadott.

44 Mindenec pedig mellyec azoc kôrnyûl léſznec, hamiſſac: miképpen vęlhettyûc azért auagy mondhattyûc ôket Iſteneknec.

45 Az áltſoktól, és az ôtueſôktôl tſináltattanac, egyebec ſem lehettenec, hanêm az minec az áltsmeſter emberec akartác ôtet lenni.

46 Ôe magoc az áltſoc nem ſokáig élhetnec, miképpen lehetnec hát azoc Iſtenec kiket ôk czináltac.

47 Mert hazugſágot, és gyalázatot hadtac azoknac ôrizôinec.

48 Mert mikor vagy had, vagy egyęb háboruſág vagyon, tanátſkoznac az papoc kôzôttôc, hól rôytezzenec el az ô faragott képpeckel.

49 Mi hát az oka hogy el nem akariuc hinni, hogy ſemmiképpen nem Iſtenec, kic ſem az hadban, ſem egyęb háboruſágokban, magokat nem óltalmazhattyác.

50 Mert holott fából czináltattanac, és ezûſtben vagy aranyban foglaltattanac; hogy azoc hamiſſág, ennec vtánna kônnyen meg érthetni: minden nemzetſégeknec és királyoknac niluán léſzen, hogy ezec nem Iſtenec, hanem emberec által lôttenec, ezekben Iſtennec ſemmi munkáia ninczen.

51 Honnét kell azért meg tudni hogy nem Iſtenec?

52 Innét: Mert egy orſzágnac ſem adnac királt, ſem az embernec eſôt nem adnac.

53 Sem tôruént ô kôzôttôc nem téſznec, ſem, holott erôtelenec, az boſzſzuſág tételért ſemmit nem tehetnec, mert ollyanoc; mint az variac mellyec az ęg és az fôld kôzôtt rôpôſnec.

54 Mert mikoron az fa, ezûſt, és arany Iſteneknec házokat fel

gyuyt-

gyuittyac, az Papoc ö magoc el
ßaladnac az tüzböl, azoc pedig
mint az gerendác meg égnec.
55 Sem penig királnac vagy el-
lenségnec ellene nem állanac: a-
zért mimódon vélhettyüc, vagy
mimódon vehettyüc bę azokat
mint ha Istenec vólnának?
56 Sem lopókat, sem latrokat el
nem táuoztathatnac à fa Istenec,
kic aranyban, és ezüstben foglal-
tattanac, holott azoc ezeknél e-
rössebbec legyenec.
57 Az aranyat, ezüstöt, és ruhát,
mellyel fel ruháztattac, vęlec e-
gyetemben el vigyenec, és el men
nyenec, ezec magokat meg se se-
gitséc.
58 Nagyobb hát az király ki
meg mutattya az ö erösségét, aua-
gy à házban való haßnos edény,
ki az ö Wránac haßnára va-
gyon, hogy sem az hamis Istenec:
iobb az háznac aytaia, ki meg ör-
zi azokat kic benne vadnac, aua-
gy az királi házaknac oßlopi,
hogy sem mint az hamis Iste-
nec.
59 Mert az Nap, és az Hóld, és
az töb csillagoc, miuelhogy vilá-
gosoc, és fénlenec, mikor az ßol-
gálatra ki eresitetnec, örömest
engednec.
60 Hasonlatos képpen, az vil-
la másis, mikoron meg ielenic,
latható és nézhetö: azonképpen
az ßęl, ki minden tartományon
által iár.
61 Es minden fölhöc, mikor pa-
rantsollyác hogy minden orßá-
gon által mennyenec, az parant-
solatot fel vęßic, és el végezic.
62 Az hegyeknec, és erdöknec
meg égetésére ki botsáttatott tüz
is azt cselekedi, az mit parantsol-
tac: Ezeknec pedig sem ábrazat-
tyoc, sem ereiec nintsen, hogy ha-
sonlatosoknac láttassanac azok-
hoz.
63 Mellyböl meg tettzic hogy
Isteneknec tsac vęlni sem kell, sem
mondani, holott sem törvént
nem tehetnec, sem iól emberec-
kel nem tehetnec.
64 Azért ne féllyetec tülöc, ha
meg esmértétec hogy nem Istę-
nec.
65 Mert az királyokat sem meg
nem áldgyác, sem meg nem át-
kozzác.
66 Az Pogányoc között iegyet
nem téßnec, sem az ęgen, sem pe-
dig nem fénlenec mint az Nap,
és nem világositanac mint az
hóld.
67 Az oktalan állatoc iobbac
azoknál, kic haylékokban futhat-
nac, és magoknac haßnálhat-
nac.
68 Nyiluán vagyon hát mi ná-
lunc hogy nem Istenec: azért ne
féllyetec tülöc.
69 Mert minęmö az vetemę-
nyes kertben az váz, ki senkit
meg nem öriz, ollyan ezeknec fa,
ezüst, és arany Istenec.
70 Mint à kerti töuis, kire min-
den madár reá ßáll: touábba az
setétben el vettetett hólt testhöz
hasonlatos az ö fa, ezüst és arany
Istenec.
71 Az raytoc meg rothadott fé-

nyes bársonytól meg ésméritec hogy nem Istenec, ö magoc végre meg eméztetnec, és minden tartománra gyalázatott hoznac.

71 Iob hát az igáz ember, kinec nintsen faragott képe: mert táuol léssen az siégyentöl, és az gyalázattól.

Baruch könyuénec bége, &c.

E Z E C H I E L.

¶ *Az Ezechiel Prophéta az ö könyuében, elösser az Sidóknac gonosságokat és Istentelenségeket feddi meg, és az Istennec ráioc kôuetkezendô büntétesét iria meg mind az 25. caputig. Az után az Sidó orsság kôrnyûl való pogányoknac az Nabucodonozor által kôuetkezendo beszédelmékröl szol mind az 33. caputig. Es az rabságra vitetteket kemenyen meg dorgáluán, az Pœnitentiára és az kôuetkezendô meg szabadulásnac reménségére inti. Es miuel hogy az népnec szabadulásaket féle leiendô vala, eggyic az Babyloniából, másic az* CHRISTVS *által való szabadulás. Azért minec utánna az elsöröl szólt vólna az Prophéta, azt mon ígya az után hogy mind az álotal az Anya szent egy háznac nyomorusága meg nem szünic. Es az kônyuet el végezi az Anya szent Egy háznac tellyes szabadulása felöl való tudományon, melly nékünc az Christusban adatott és az Euangeliumban ielentetett meg.*

ELSŐ RESz.

¶ Meg Irattatic ez Capurban, Mikor és holott Prophétált légyen Ezechiel. Az vtán az Négy allatokról, az kerekekről, és az Isten székiről való látás vagyon.

1 ES lön harmintzadic esztendöben, negjedic (hóban,) az hónac ötödic (napián:) mikoron én vólnéc azoc között, kic fogságra vitettec vala, Kebar foljó víz mellett, meg nyilatkozánac az egec, és látéc Isteni látásokat.

2 Ötöd (napián azért) az hónac, (ez ötödic esztendeie Ioachin király fogságba vitelénec.)

3 Lön az Wr beszéde Ezechielhöz Buzi fiához, ki az Chaldæabéliec